

Dariaus istorija

Darius užaugo tikinčių Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narių šeimoje. Jis turi mylinčius tėvus ir yra ypač artimas savo seseriai Ingridai.

Darius myli Evangeliją ir turi liudijimą apie Jėzų Kristų bei Sugražinimą. Jis yra linksmas ir bendraujantis žmogus. Tačiau pastaruoju metu jo linksmumą pakeitė liūdesys ir jis vis labiau užsisklendžia savyje. Darius turi paslaptį ir nežino, ką su ja daryti.

Kiek save prisimena, Darių labiau traukė vyrai nei moterys. Daugelį metų jis stengėsi ignoruoti šiuos jausmus arba apsimesti, kad jie neegzistuoja. Kadangi jo namuose šia tema niekada nebuvo kalbama, jis manė, kad tai draudžiama tema. Kartais jo draugai paniekinamai atsiliepdavo apie gėjus. Jis tik prisimena, kad iš bažnyčios mokytojų ir vadovų yra girdėjęs, jog homoseksualumas yra sunki nuodėmė.

Prieš misiją Darius ne kartą meldė Dievą, kad paimtų iš jo potraukį vyrams. Jis buvo įsitikinęs, kad jei tarnaus misijoje, jo jausmai pasikeis. Tačiau net ir baigus misiją jo potraukis vyrams išliko. Darius labai nori su kuo nors pasikalbėti, bet baimė verčia jį tylėti.

Ingrida yra pastebėjusi jo emocinį atitolimą nuo šeimos. Ji mato skausmą jo akyse. Ji meldžiasi dėl Dariaus ir dėl to, kad žinotų, kaip jam padėti.

Šį rytą Ingrida paklausė Dariaus, ar jie galėtų kartu pasivaikščioti. Jis kiek dvejojdamas sutiko. Vaikščiodami jiedu kalbėjosi apie kasdienes dalykus. Ingrida net privertė Darių nusišypsoti. Galiausiai Ingrida tarė: „Dariau, žinau, kad kažkas ne taip. Tai matosi iš tavo akių. Pasakyk man. Labai dėl tavęs nerimauju.“

Darius ilgai stovėjo nejudėdamas. Jo skruostais ėmė riedėti ašaros. Galiausiai giliai viduje prasiveržė emocijų banga ir drebančiu balsu jis tarė: „Ingrida, aš esu gėjus ir toks esu kiek save prisimenu. Nežinau, ką daryti. Bijau, ką pasakys mama ir tėtis, jei apie tai sužinos. Ar kiti mūsų šeimos nariai manęs gėdysis? Ar mano draugai vis dar norės su manimi bendrauti, jei sužinos, kad esu gėjus? Kas nutiks mano narystei Bažnyčioje, jei pasakysiu vyskupui? Neįsivaizduoju, kaip galėčiau būti laimingas ir turėti šeimą. Jaučiuosi taip, tarsi Dievas būtų mane palikęs.“

Darius nuleido galvą ir įsistebeilijo į žemę. Po ilgos pauzės jis tyliai tarė: „Ingrida, atsiprašau, jei tave nuvyliau. Prašau, niekam nesakyk. Jaučiuosi toks pasimetęs ir sutrikęs.“

Aptarimo klausimai

1. Ką jaučiate mąstydami apie šią Dariaus situaciją? Kodėl gali būti nelengva apie potraukį tos pačios lyties asmenims kalbėti su šeimos nariu, artimu draugu ar Bažnyčios vadovu?
2. Kaip jaustumėtės Ingridos vietoje? Kaip Ingrida galėtų sureaguoti supratingai ir atjaučiančiai?
3. Kaip teisingas Viešpaties mokymų apie potraukį tos pačios lyties asmenims supratimas galėtų padėti Ingridai ir Dariui? Kodėl kartais gali būti sunku priimti šiuos mokymus?
4. Kaip Darius ir Ingrida į potraukį tos pačios lyties asmenims galėtų žvelgti iš amžinybės perspektyvos?
5. Kur Darius galėtų kreiptis, kad gautų papildomų konsultacijų, padrąsinimo ir pagalbos?